Φίλοι και φίλες,

Κάτι όμορφο συμβαίνει τις τελευταίες βδομάδες -- νομίζω το έχουμε δει όλοι.

Μέσα σ' αυτές τις δύσκολες ώρες, όχι μόνο δεν αφήσαμε το φόβο και τον εγωισμό να κυριεύσουν τον κόσμο -- αλλά **ξαναβρήκαμε την κοινή μας ανθρωπιά**.

Τώρα ο κίνδυνος είναι να μην χάσουμε ό,τι όμορφο βρήκαμε μέσα σ' αυτή την τρικυμία. Ήδη βλέπουμε τον διχασμό να χρησιμοποιείται για πολιτικό όφελος και θεωρίες συνωμοσίας να ξεπηδάνε στο διαδίκτυο.

Οφείλουμε να προστατέψουμε αυτό το εύθραυστο πνεύμα της ενότητας και της αλληλεγγύης που έχει αναβιώσει σε εκατομμύρια ανθρώπους.

Γι αυτό, , **διαλέξαμε δέκα απ' τις πιο όμορφες κι ελπιδοφόρες ιστορίες ανθρωπιάς**. Ιστορίες σαν αυτές μας υπενθυμίζουν το ποιοι είμαστε και ποια είναι τα πράγματα που τελικά αξίζουν στην ζωή. Αλλά επίσης είναι η απόδειξη πως ενωμένοι μπορούμε να ξεπεράσουμε κάθε δυσκολία.

Στην πόλη Μπανγκαλόρ της Ινδίας, το μικροσκοπικό εστιατόριο Desi Masala κάθε μέρα μοιράζει φαγητό σε πάνω από 10.000 ευπαθείς ανθρώπους. Και δεν είναι οι μόνοι! Παντού, χιλιάδες εθελοντές ετοιμάζουν φρέσκο και ζεστό φαγητό για όσους και όσες αγωνίζονται στην πρώτη γραμμή της πανδημίας αλλά κι όσους το έχουν ανάγκη.

Αυτή είναι η Έλενα Παλιαρίνι, νοσοκόμα απ' το Μιλάνο, που πέφτει ξερή για ύπνο στο γραφείο της μετά από μια εξαντλητική νυχτερινή βάρδια -- λίγες μέρες αργότερα βρέθηκε θετική στον Covid-19. Το πάθος της Έλενα αντιπροσωπεύει εκατομμύρια γιατρούς και νοσηλευτές που καθημερινά παίζουν τη ζωή τους κορώνα γράμματα για να σώσουν άλλους.

Μετά από δεκαετίες πολέμου, για πρώτη φορά, αντίπαλες συμμορίες στο Κέιπ Τάουν συμφώνησαν σε ανακωχή και τώρα συνεργάζονται μοιράζοντας φαγητό σε οικογένειες που δεν τα βγάζουν πέρα. «Αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει εδώ είναι πραγματικά ένα θαύμα», δηλώνει ο ιερέας Άντι Στιλ-Σμιθ.

Οι Μασάι του καταφυγίου Νασουλάι στην Κένυα έστειλαν μια επείγουσα κραυγή για βοήθεια όταν ο τουρισμός κατέρρευσε με την πανδημία. Αμέσως, πάνω από 100.000 από εμάς βάλαμε το χέρι στην τσέπη, και με τις δωρεές μας εξασφαλίσαμε προμήθειες τροφίμων και υγείας αλλά και μισθούς δασοφυλάκων ώστε να προστατέψουμε τα άγρια ζώα.

Οι επιστήμονες λένε ότι πρώτη φορά βλέπουν παγκόσμια συνεργασία σε τέτοιο επίπεδο. Η καθηγήτρια Σάρα Γκίλμπερτ βρίσκεται στην πρώτη γραμμή και ηγείται μιας ομάδας αφοσιωμένων επιστημόνων που προσπαθούν να βρουν το εμβόλιο για τον Covid-19. Ενώ παγκόσμια συγκεντρώθηκαν €7,4 δισ. όχι μόνο για να βρεθεί το εμβόλιο, αλλά και για να διανεμηθεί ακόμη και στις φτωχότερες χώρες.

Στα τέλη Απριλίου, πάνω από 200 γενναίοι γιατροί απ’ την Κούβα έφτασαν στη Νότια Αφρική για να βοηθήσουν στη μάχη κατά του κορωνοϊού. Κι αυτοί είναι μόνο ένα δείγμα απ' τους χιλιάδες γιατρούς και νοσηλευτές ανά τον κόσμο που αφήνουν πίσω τις οικογένειές τους για να βοηθήσουν χώρες που το έχουν ανάγκη.

Αυτός είναι ο Χασάν, Σύρος πρόσφυγας που μαζί με πάνω από 750.000 (!!) Βρετανούς πολίτες δήλωσε να βοηθήσει το εθνικό σύστημα υγείας. Τώρα δουλεύει ως καθαριστής στο τοπικό του νοσοκομείο και λέει: «Το Λονδίνο είναι το σπίτι μου από τότε που έφυγα απ’ τη Συρία. Το λιγότερο που μπορώ να κάνω είναι να βοηθήσω ώστε οι γείτονές μου και το εκπληκτικό προσωπικό του NHS να είναι σώοι και ασφαλείς.»

Στη Νάπολη της Ιταλίας, αφήνουν «καλάθια αλληλεγγύης» για όσους δεν την παλεύουν οικονομικά. Το σημείωμα λέει: «Δώσε, αν μπορείς. Πάρε, αν δε μπορείς.» Και δεν είναι μόνο η Νάπολη: σ' ολόκληρο τον πλανήτη, πολίτες βοηθούν τους γείτονές τους με τα ψώνια του σούπερ μάρκετ ή μ' ένα ζεστό πιάτο φαΐ. Πόσο όμορφο είναι αυτό;!

Βάζοντας τα γυαλιά στις άλλες χώρες, η Πορτογαλία αναγνώρισε προσωρινά όλους τους πρόσφυγες και τους αιτούντες άσυλο ως μόνιμους κατοίκους, δίνοντάς τους πρόσβαση σε δωρεάν υγεία, πρόνοια, τραπεζικούς λογαριασμούς και συμβόλαια ενοικίασης.

Αυτός είναι ο 100χρονος λοχαγός Τομ Μουρ, απ’ τη Βρετανία που ξεκίνησε να μαζεύει χρήματα για το εθνικό σύστημα υγείας περπατώντας πάνω-κάτω στον κήπο του. Το πείσμα του έκλεψε τις καρδιές χιλιάδων συμπολιτών του και κατάφερε να συγκεντρώσει πάνω από 32 εκατ. λίρες! Και για τα 100ά γενέθλιά του έλαβε περισσότερες από 125.000 ευχετήριες κάρτες!

Κι αυτές είναι μόνο δέκα περιπτώσεις. Υπάρχουν χιλιάδες άλλοι απλοί άνθρωποι που κάνουν υπέροχες, συγκινητικές πράξεις, παντού.

Μας υπενθυμίζουν ότι η αλληλεγγύη είναι έμφυτη στον άνθρωπο, αλλά και τι

σημαίνει να είμαστε άνθρωποι σ’ αυτούς τους καιρούς.

Η πανδημία δεν έχει τελειώσει, κι έπονται ακόμα πολλές κρίσεις -- αλλά βλέποντας πώς καταφέραμε να σταθούμε ενωμένοι και να δείξουμε ανθρωπιά σ’ αυτήν την κρίση, μου δίνει ελπίδα για το μέλλον.

Στην υγειά της αλληλεγγύης!

…

41ο ΔΣ Θεσσαλονίκης

Νίκος Γκλαρνέτατζης

Υποδιευθυντής/Διδάσκων σε ΣΤ΄ τάξη